



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ



СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)



Таким чином, техніка ставить перед людиною важливі виклики. Філософські та політичні науки допомагають їх виявити та знайти шлях вирішення, шлях компромісу. Суспільні науки є невід’ємною складовою системи наук, а відтак, і цілісності самої людини, поряд із технічною та природничою її складовими.

Список використаних джерел

1. Закон України “Про вищу освіту” // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 37-38.
2. Recommendation of the European Parliament and of the Council on key competences for lifelong learning (2006/962/EC) of 18 December 2006 // Official Journal of the European Union. – 30.12.2006. – L 394/10. – <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:32006H0962>

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС І ПАДУАНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Тверезовська А. Ю., студ. гр. УБм-41

Падуанський університет (італ. Università degli Studi di Padova) – один з найстаріших університетів Європи та Італії, відкритий в Падуї в 1222 році. Девіз – *Universa universis patavina libertas* («Свобода Падуї, загальна і для всіх»).

До заснування університету в Падуї вже існували церковні школи, що належали переважно монастирям і де вивчали канонічне право і теологію. Існували також приватні школи вільних мистецтв, а з XII століття – правничі й нотаріальні школи.

У 1222 році Єпископ Джордано та міський староста Джованні Руска надали в місті притулок викладачами та студентами, які залишили Болонський університет через конфлікт з керівництвом (домогалися більших академічних свобод – *Libertas scholastica*). Цього ж року болонці заснували в Падуї університет. До них долучилися також викладачі з Віченци, де в 1209 році було закрито високу школу. Завдяки духу свободи, що панував у Падуї, а також відкритості й заможності городян університет швидко утвердився. Розвиткові університету сприяли також домініканці, які в 1226 році заснували в місті свій монастир.

В середні віки в Падуї вчилися студенти з усієї Європи, розділені на «нації» (земляцтва) за місцем походження. З 1339 по 1813 роки університет складався з двох частин – Universitas Iuristarum (Університет юристів), де викладалося цивільне і канонічне право і богослов'я, та Universitas Artistarum (Університет гуманітаріїв) де викладалися астрономія, діалектика, філософія, граматики, медицина і риторика.

Падуанський університет став одним із центрів науки (астрономія, медицина, право) епохи Відродження, йому протегувала Венеціанська республіка, яка забезпечувала дух незалежності від схоластичної догматики і впливів Риму.

У 1545 році рішенням Венеціанського Сенату з метою вирощування «лікувальних трав» для Медичного факультету Падуанського Університету був заснований університетський ботанічний сад (Orto Botanico) – найстаріший у світі з постійно діючих Ботанічних садів .

Зараз університетський Орто–Ботаніко займає площу 22 тис. м². і може похвалитися найстаршими в Європі зразками магнолії і гінкго. У 1997 році Падуанський ботанічний сад як «прототип всіх ботанічних садів» був занесений ЮНЕСКО до числа пам'яток Світової спадщини.

У 1592 році на місце Джузеппе Молетті на кафедрі математички прийшов викладати Галілео Галілей. Галілей працював в університеті 18 років й незадовго до того, як полишив Падую, він опублікував першу серію своїх робіт з астрономії. У 1872 році університет зайняв приміщення колишнього монастиря Святої Марії. З часом окремо розмістилися й університетські клініки.

У епоху Відродження та раннього Нового часу в університеті навчалися й викладали численні видатні постаті італійської та європейської культури, окрім вже згаданого Галілея, Піко делла Мірандола, Микола Кузанський, Копернік, один із засновників італійської літературної мови П'єтро Бембо, Торквато Тассо, Везалій, білоруський першодрукар Франциск Скорина. У 1678 році ступінь доктора філософії вперше у світі отримала жінка – Елена Корнаро Піскопія.

У XVII–XVIII століттях університет пережив період занепаду. У XIX столітті число студентів знову стало зростати. Старий корпус – Палац дель Бо – вже не вмщав усіх, хто навчався в університеті.

У XIX–XX ст. спостерігалася тенденція до децентралізації університету й до виникнення лабораторій і кампусів за межами Падуї. 8 лютого 1848 під час революції 1848–1849 років відбулося повстання студентів проти австрійського панування, після чого університет був закритий до 1850 р.

У 1995 році прийнято новий статут, який дає університету більше незалежності. Зараз університет вважається одним з найпрестижніших в Італії. У 2001–2007 роках Падуанський університет шість разів поспіль був визнаний найкращим італійським університетом. Особливо сильними є факультети економіки, математики, фізики, природничих наук та сільського господарства.

На даний час, університет пропонує широкий спектр навчання на тринадцяти факультетах, таких як, сільськогосподарський факультет, факультет економіки, фармацевтичний факультет, юридичний факультет, факультет машинобудування, факультет гуманітарних наук, факультет медицини та хірургії, факультет ветеринарної медицини, факультет психології, факультет педагогічних наук, факультет математичних, фізичних і природничих наук, факультет політології та факультет статистики.

Також є університетські музеї – антропології, ботанічний, педагогіки, геології та палеонтології, автомобілів «Енріко Бернарді», мінералогії, археологічний музей науки і мистецтва, історії фізики, історії медицини та охорони здоров'я, астрономічних інструментів та зоології.

Фонд «Ing. Aldo Gini» при університеті надає гранти іноземним науковцям та студентам. Гранти спрямовані на підтримку студентів, що мають бажання займатися науковою роботою в університеті за такими напрямками, як агрокультура, інженерія, математика, фізика та природничі науки.

Гранти надаються на період до 1 року. Розмір – до 6 000 євро, при цьому 10% виплачуються після презентації зробленої роботи.

Наук. кер. – Панченко Ю. В.